

Skattelisterne igennem, viser det sig, at mange af de Folk, som handler med disse og lignende Varer, under Krigen har tjent meget store Penge. Der er ganske vist rettet en Henvendelse og maaske givet et Paalæg til Politimestrene om, at de skal føre nøje Kontrol med, at de fastsatte Maksimalpriser bliver overholdt, og at Konjunkturerne ikke udnyttes utilbørligt. Jeg tror dog, det er en meget vanskelig Opgave, i alt Fald for de Varers Vedkommende, der ikke er fastsat Maksimalpris for. De lokale Prisreguleringskommissioner har ikke megen Magt og Myndighed, men jeg tilstaar, at selv om de havde større Magt, vilde det være umuligt ogsaa for disse at forhindre den Udbytning, som finder Sted. Der er i de sidste Møder blevet talt saa smukt om det private Initiativ, og det kapitalistiske Samfund er blevet fremhævet som et, der er langt bedre end det, som Socialdemokraterne tænker sig. Men det er givet, at naar denne store Udbytning finder Sted, er det netop, fordi vi lever i et kapitalistisk Samfund, hvor det næsten er umuligt, selv om man vilde benytte Politiet i meget stor Udstrækning, at hindre Folk, som vil udnytte Konjunkturerne, i at gøre dette.

Det er dog ikke blot paa Beklædningsomraadet, at Priserne er steget meget stærkt. Det blev i Eftermiddagsmødet fremhævet af det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen), at alle de vigtigste Livsfornødenheder er steget stærkt i Pris. Lad mig blot nævne et saadant Produkt som Mælk. I Slagelse f. Eks. kostede en Liter Mælk tidligere 16 Øre, nu koster den 33 Øre, og det er kun faa Dage siden, at Mælkehandlerne dernede erklærede, at hvis de ikke fik 1 Øre mere pr. Liter sød Mælk og 2 Øre mere pr. Liter skummet Mælk og Kærnemælk, vilde de i Løbet af kort Tid standse hele Mælkesalget i Slagelse. Det er rene Ord for Pengene; der er her ikke noget at tage fejl af. Det er en meget stærk Stigning i Mælkeprisen, og dette har bevirket, at der nu kun sælges Halvdelen af den Mælk, der før blev solgt. Dette betyder imidlertid, at en stor Del af Befolkningen, som før har benyttet Mælk som et Hovednæringsmiddel, nu maa mangle den, fordi de ikke har Raad til at betale de store Penge, som Mælkeprisen nu andrager. Det forekommer mig, at dette kan man ikke forsvare med, at det nu er betydelig dyrere at drive Landbrug end tidligere. De Folk, som leverer Mælk til Købstæderne, er i Regelen dem, der har de store Gaarde i Købstædernes Nærhed, og

jeg ved, at en hel Del af de store Landejendomsbesiddere i Nærheden af Slagelse nu tager 27—28 Øre for en Liter, medens de før Krigen gennemsnitlig fik 10—11 Øre. Lad være, det er dyrt om Vinteren at holde Kreaturer, men Græsset har i Sommer ikke været saa meget dyrere end før Krigen, at en saadan Prisstigning er berettiget. Disse store Landmænd, Godsejere og Proprietærer, har ikke haft rimelig Grund til at skruer Mælkepriserne op fra 10—11 Øre pr. Liter til 27—28 Øre. Det er efter min Mening en utilbørlig Udnyttelse af Konjunkturerne. Da der ingen Maksimalpris er paa Mælk, kan de tage omtrent, hvad de vil for den. Vi har i den lokale Prisreguleringskommission søgt at hindre en saa stærk Stigning. Men den overordentlige Kommission i København stillede sig mere velvilligt overfor Mælkehandlernes Krav, og det er givet, at naar de kan møde med Attest fra den overordentlige Kommission om, at deres Krav ikke er urimelige, er det vanskeligt for os at forhindre Prisstigningen.

Det i Eftermiddags ved tredie Behandling vedtagne Lovforslag om Tilskud til arbejdsløse vil i nogen Grad frigøre de Penge, som efter Dyrtidslovens § 1 kan anvendes til Dyrtidsforanstaltninger. Men det er alligevel ikke nok, og jeg er enig med det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen), naar han i sin Indledningstale fremhævede det uheldige i, at der ikke i Dyrtidsloven blev givet bestemt Paalæg om, at ikke alene § 1, men ogsaa § 2 skulde anvendes. Der er i Virkeligheden ikke noget Paalæg, og det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) synes ganske vist, at det vilde være forfærdeligt, om der kom et saadant Paalæg. Jeg har en helt anden Opfattelse. Jeg mener netop, at hvis Dyrtidsloven skulde have den rette Virkning, burde der være et Paalæg om at benytte den. Jeg erindrer, at den Gang vi behandlede denne Sag her, udtalte det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) sin Glæde over, at § 2 var blevet omrødderet saaledes, at Kommunerne havde fri Ret til at anvende denne Paragraf og kunde faa den ene Trediedel af Udgifterne godtgjort af Staten. Oprindeligt var der kun opført 1 Mill. Kr. som Statens Tilskud til dette Formaal, men Bestemmelsen om dette Beløb blev slettet, og Kommunerne fik Ret til at anvende § 2 i saa stor Udstrækning, de ønskede, og til at faa den ene Trediedel af Udgifterne i Henhold til § 2 refunderet af Statskassen. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds